

POUG;NO UPOZORENJE ZA BUDUG;NOSTI!

Ona prva dva velika uspeha na~e spoljne politike su ostala najtrajnija. Bez njih na~ narod danas ne bi igrao .vi~e nikakvu ulogu. Oni su bili prvi, nafalost i jedini uspeo poku~aj, da se porast broja naroda uskladi sa veli~inom tla. A kao istinski kobno se mora spoznati, da na~a nema~ka istoriografija oba ova daleko najsilovitija i za potomstvo najzna~ajnija dostignuCa nikada nije znala pravilno da ceni, a nasuprot tome veli~a sve moguće, fantasti~no juna~tvo, bezbrojne avanturisti~ke borbe i ratove hvali sa divljenjem, umesto da najzad shvati koliko je bezna~ajna vecina ovih događaja bila za veliku razvojnu liniju nacije.

.Treci veliki uspeh na~e politi~ke aktivnosti lefi u stvaranju pruske drfave i preko nje izvr~enom odgajanju posebne ideje o drZavi, kao i nagona nema~ke vojske za samooddavanjem ii samoodbranom, u organizovanoj formi, prilagodenog niodernom svetu. Preina~enje ideje o odbrani pojedinca u vojnu obavezu nacije izniklo je iz ove ddavne tvorevine i njenog novog shvatanja drlave. Zna~aj ovog procesa se uop~te ne mođe proceniti.Svojom krvnom rastrzano~cu nadindividualno rastavljen nem~~ki narod upravo na putu discipliniranja u pruskom vojnom organizmu bar delirni~no dobija nazad davno izgubljenu organizacionu sposobnosL -ono ~to kod drugih naroda jo~ prvobitno postoji u nagonu njihove ~oporske zajednice, mi smo, bar delimi~no dobili nazad za na~u narodnu zajednicu, ve~ta~ki, procesom vojnog obrazovanja. Stoga je i uklanjanje op~te vojne obaveze -koje bi za desetina drugih naroda moglo biti bezna~ajno -za nas od najsudbonosnijeg zha~aja. Deset generacija nema~kih bez korigujućeg i vaspitnog vojnog obrazovanja, prepu~tene lo~em dejstvu njihove krvi a time i po pogledu na svet rastrzanosti -i na~ narod bi zaista izgubio i poslednji ostatak samostalne egzistencije na ovoj planeti. Nema~ki duh bi samo kroz pojedina u krilu tudih nacija mogao da da svoj doprinos kulturi, ada se ne prepozna ni po svom poreklu. Kulturno dubrivo tako dugo, dok se u nama ne pokvari ili ugasi i poslednji ostatak arijevsko-nordijske krvi.

Vredno je pomena da zna~aj ovih stvarnih politi~kih uspeha, koje je na~ narod zadobio u svojim vi~e nego hiljadugodi~njim borbama, na~i protiivnici shvataju i cene daleko vi~e nego mi sami. Mi jo~ i danas sanjamo o heroizmu koji je na~em narodu oteo milione najplemenitijih nosilaca njegove krvi, a po krajnjem rezultatu ipak ostao potpuno besplodan.

Razdvajanje stvarnih polititi~kih uspeha na~eg naroda i za neplodne svrhe zalofene nacionalne krvi je od najvećeg zna~aja za na~e pona~anje u sada~njosti i u buducflosti.

Mi nacionalsocijalisti ne smemo nikada i nigde da se uskladimo u uobi~ajenom ura-patriotizmu nMeg današnjeg gradanskog sveta. NaroCito je smrtno opasno da se poslednji razvitak pre rata smatra i najmanje obavezujucim za nM sopstveni put. Iz celog istorijskog perioda devetnaestog veka ne mođe da proizade za nas ni jedna jedina obaveza, koja bi bila

414

i

i OSnOVana sarnom tom periodu. Moramo da se, SUprotno ponašanju

Irepre~Zen~a.ta tog ?oha, opet ~z)asnimo z~ zastupanje naj,,:i~seg gled~šta svake spolJne pontIke, na1ffie uskladltJ tlo sa broJem naroda. Da IZ prošlosti mo~emo da naucimo sarno, da u dvostrukom pravcu treha da preduzmemo određivanje cilja za naše politicke delovanje: tlo kao cilj naše spoljne politike i nov, : jedinstven, prema pogledu na svet u~vršCen fimdament kao cilj politi~kog delovanja unutra.

* * *

Zelim da još kratko zauzmem stav po pitanjU, u kojoj meri je zahtev za tlom ohicajno i moranlo opravdani. Ovo je neophodno, pošto na ~alost cak i u takozvanim narodnim krugovima nastupaju svi moguci sveCani hrhljivci, koji se trude, da nemackom narodu kao cilj njegovog spoljnopolitickog delovanja oznace popravku nepravde od 1918. i osim toga smatraju za potrehnO da ceo svet uvere u narodno hratstvo i simpatiju.

Pri tom hih hteo da unapred kaZem sledece: Zahtev za ponovno uspostavljanje granice iz godine 1914. je politi~ka besmislica, razmera i posledica koje ~ine da izgleda kao zLOcin. Bez obzira na to što su granice Rajha u 1914. bile pre sve drugo nego logi~ne. Jer one u stvari niti su bile potpune u odnosu na spoj ljudi nema~ke nacionalnosti niti razumne u pogledu svoje vojno-geografske svrhovitosti. Nisu bile rezultat nadmoCnog politi~kog delovanja, vec trenulne granice politi~ke borbe, nikako završene, M delom posledica igre slu~aja. Sa istim pravom au mnogim slucajevima hi se sa više prava mogla izvuci neka druga godina nemacke istorije, da hi se cilj SpOljnO-politicke aktivnosti ohjasnio u ponovnom uspostavljanju tadašnjih odnosa. Gomji zahtev, medutim, pOtPUnO odgovara našem gradanskom svetu koji ni ovde ne poseduje jednu jedinu nOSecu politicku ideju za huducnost, veC pre ~ivi u prošlosti i to najhli~oj; jer cak i pogled unazad ne dose~e izvan sopstvenog doha. ZakOn tromosti ga vezuje za dato sanje, dopušta mu da pruZa otpor protiv svake izmene istog, ada se ipak aktivnost ove odhrane nikad ne poveCa iznad tromosti. Tako je razumljivo da politicki horizont ovih ljudi ne se~e izvan granica godine 1914. Time što pOnOVnO upostavljanje onih granica proklarniraju kao politicki cilj svog delovanja, uvek iznova povezuje raspadajuci se savez naših protivnika. Sarno tako se mo~e ohjasniti, da osarn godina nakon svetske horhe, u kojoj su ucestvova1e drZave sa najheterogenijim ~eljama i ciljevima, još uvek mo~e da se u više ili manje zatvorenoj formi odr7.ava kaolicija tadašnjih pohednika.

Sve ove drZave su svojevrfemenO iskoristile nemacki slom. Strah od naše jacine Cinio je tada da se medusohna škrtost i zavist pojedinih velikana povuku. Oni su U najopštije moguće izvršenom haštinjenju našeg Rajha videli najholju zaštitu protiv huduceg uzdizanja. Loša savest i strah od snage našeg naroda je najtrajniji kit da se pojedini udovi ovog saveza još i danas drZe zajedno.

Ami ih ne zavaravarno. Time što naš gradanski svet pOnOVO uspostavljanje granice iz 1914. postavlja kao politicki program za Nemacku, opet

415

r

p1ašimo svakog partnera koji bi hteo da isko~i iz saveza naših neprijate1ja,

pošto ovaj mora da se boji, da će izolovan biti napadnut i izgubiti zaštitu pojedinih saveznika. Svaka pojedinačna dda se oseća pogodena i ugrožena ovom parolom.

Pri tom je ona u dvostrukom pogledu besmislena:

1. -jer nedostaju sredstva moći da se ona iz sumaglice društvenih veeri pretvori u stvarnost, i

2. ' - jer bi, ako bi se i dala realizovati, rezultat ipak opet bio takojadan, da se, blagi bože, ne bi isplatilo, zato iznova zalagati krv našeg naroda. Jer da bi se i ponovno uspostavljanje granica iz godine 1914. postiglo samo krvlju, nikome ne bi smeo da sumnja. Samo detinjasto -naivni duhovi se mogu uljuljkivati u ideji, da se na krijumčarskim i prosjačkim kolima mogu izvršiti korekture Versaja. Bez obzira na to što bi takav pokušaj pretpostavljao Taleranovu prirodu, koju mi nemamo. Jedna polovina naših političkih egzistencija se sastoji od vrlo prevejanih, ali i beskarakternih, i uopšte prema našem narodu neprijateljski raspoloženih elemenata, dok je druga sastavljena od dobrocudnih, bezazlenih i uslužnih slaboumnika. K tome su se i vremena od Bečkog kongresa izmenila: Ne cjenčare j cenjkaju se knezevi j knezevske metrese oko drlavnih granica, već se neumoljivi svetski Jevrejin bori za svoju vladavnu nad narodima. Nijedan narod ovu pesnicu ne odmiče od svog grčkijana drugačije nego mačom. Samo sakupljena koncentrisana jačina snažno pobunjene nacionalne strasti može da prkosi internacionalnom porobljavanju naroda. Ali takav proces jeste i ostaje krvav.

Ako je čovek ipak odan uverenju da nemačka budućnost, ovako ili onako, zahteva najveće zalaganje, mora, bez obzira na sva razmatranja političke mudrosti pći sebi, da već zbog tog zalaganja postavi i brani toga dostojan cilj .

Granice iz godine 1914. ne znače za budućnost nemačke nacije baš ništa. U njima nije niti zaštita prošlosti niti bi u njima ležala snaga za budućnost. Nemački narod preko njih neće dobiti ni svoju unutrašnju jedinstvenost, niti se njihova prehrana njima osigurava, niti se ove granice. posmatrano sa vojnog stanovista, pojavljuju kao svrsishodne ili i samo zadovoljavajuće, niti konačno mogu da poboljšaju odnos, u kome se mi za sada nalazimo prema drugim svetskim silama, ili, bolje rečeno prema pravim svetskim silama. Udaljenost od Engleske se neće skratiti, veličina unije neće dostići; da, čak ni Francuska neće iskusiti bitno sužavanje svog svetsko - političkog značaja. i

Samo bi jedno bilo sigurno: Čak i kod najpovoljnijeg uspeha bi takav pokušaj ponovnog tpostavljanja granica iz 1914. doveo do daljeg krvarenja našeg naroda u običnu, da za odluke i dela koja stvamo garantuju život i budućnost nacije, ne bi više postojalo nikakvo vredno zalaganje krvi.

Naprotiv, u opojnosti takvog povrsnog uspeha bi se utooliko draže odreklo svakog daljeg postavljanja cilja, što bi "nacionalna čast" bila popravljena a komercijalnom razvoju, bač do daljeg, opet otvorene neke kapije.

f

t j

Nasuprot tome moramo mi nacionalsocijalisti da se nepokolebljivo ~vrsto drzimo našeg spoljnopolitickog cilja, naime da nemackom narodu osiguramo na ovoj zemlji tJo koje zasJumje. A ova akcija je jedina koja cini da zalaganje krvi izgleda opravdano pred bogom i naširn nemackirn potomstvom: Pred bogom, ukoliko smo mi postavljeni na ovaj svet sa određenjem na ve~itu borbu za svakodnevn bleb, kao bica, kojima se ništa ne poklanja, a svoj poloZaj gospodara zemlje zabvaljuju samo genijalnosti i hrabrosti, sa kojima mogu da njega za sebe izbore i ~uvaju; pred našim nemackim potomstvom, medutim, ukoliko nismo prolili krv nijednog gradanina iz koje se biljadu drugib ne bi poklonilo potomstvu. Tlo, na kom je nekadašnji nema~ki seljacki rod mogao da rada snaZne sinove, ce dopustiti pristanak na zalaganje današnjib sinova, a odgovome drZavnike, iako progonjene od strane današnjice osloboditi krvne krivice i zrtvovanja naroda.

Pri tom moram da se najoštrije okrene protiv onib narpdnib spisateljskib duša, koje tvrde da u takvom osvajanju tla vide "povredu svetib Ijudskih prava" te prema tome svoje caCkarije usmeravaju protiv toga. Nikad se ne zna, ko se krije iza takvog jednog momka. Sigumo je samo, da je zabuna koju oni mogu da izazovu, pozeljna i zgodna za neprijatelje našeg naroda. Takvim drzanjem opako potpomazu, da se našem narodu iznutra oslabi i odstrani volja za jedino ispravan na~in zastupanja njegovib zivotnib potreba. Jer nijedan narod na zemlji ne poseduje ni kvadratni metar tla po višoj zelji i prema višem pravu. Kao što su granice Nemacke granice sluCaja i trenutne granice u doti~noj politi~koj borbi vremena, isto su tako i granice zivotnih prostora drugih naroda. I kao što formiranje naše zemljine površine samo nepromišljenom slaboumniku moze da izgleda granitno nepromenljivo, a ustvari predstavlja samo za svako doba prividno odmorište u razvoju koji tece, stvoreno i stalnim nastojanjem kroz moCne siIe prirode, da bi mozda vec sutra od vecih snaga doziveIi uništenje ili preuređenje, tako i u zivotu naroda granice zivotnih prostora.

, Dahau -jedan od mnogih koncentracionih logora inspirisanih Majn Kampf-om.

-- .